

er lavet af irakerne. Og der skriver vi så også i beslutningsforslaget, at et mål er at få den strategi til at lykkes.

Så jeg synes ikke, der kan være nogen tvivl om, hvad vi er der for, og hvorfor vi er der, og hvad planen er. Hvis man derimod taler om, at man skal have en speciel dansk strategi, en speciel amerikansk strategi, og en engelsk strategi, og en baltisk strategi, så vil jeg advare meget. For hvad i alverden skal den irakiske ledelse stille op med en masse lande, der er inde og føre hver sin strategi? Det kan jo godt blive noget virkelig forvirret noget, hvor man kommer til at sparke sig selv over benet. Så det er altså irakerens ønsker og udvikling, vi satser på.

Derfor er jeg også glad for den brede tilslutning her til, at vi nu kan gå ind med et mindre antal til NATO-træningen. Og der kan jeg sige, at irakisering jo også ligger heri, at der nu ifølge mine oplysninger er uddannet 110.000 soldater og politifolk, irakiske selvfølgelig, og at målet er inden udgangen af 2005 at nå frem til 235.000.

Og se, det mål prøver man jo også at forhindre fra terroristernes side. Det kan vi jo se. Derfor kører man ind med selvmordsbomber blandt en række rekrutter. Man dræbte simpelt hen, fuldstændig brutalt, en række rekrutter, som man fandt ubevæbnede på vej til weekend. Man kører ind i rekrutteringscentrene, og de, der står på fortovene og venter på at blive skrevet op, kan få en bilbombe i hovedet.

Kl. 14.35

Jamen det er da klart, fordi de ikke ønsker, at der skal være en irakisk politi- og militærstyrke, som kan støtte en demokratisk regering, en demokratisk udvikling. Derfor må man spekulere over: Hvad er egentlig alternativet til vores indsats? Det er jo egentlig hr. Villy Søvndal, der skulle svare på det, for han har meget imod den.

Hvad er alternativet? At efterlade disse 87 pct. af irakerne, som ønsker at have det her frie valg, at efterlade dette land, som ønsker at få en irakisk hær, en irakisk politistyrke, fordi terroristerne ikke vil acceptere en politistyrke og en hær, der er demokratisk? Er det det, man vil?

Det, terroristerne vil, er jo præcis at forhindre en frihed, og der synes jeg også, det er interessant, at der jo er nogle, der har været meget glade for Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering af situationen og truslen af 28. oktober 2004, den er også blevet brugt af hr. Søvndal. Jo, der kunne hr. Søvndal jo også læse, hvad det er, disse sunniekstremistiske grupper er ude på.

Der står jo i punkt 2: Grupperne deler ønsket om at få koalitionen ud af Irak og fjerne overgangsregeringen. De vil have genoprettet den sunnitiske gruppes magt og privilegier. Jamen det var jo dem, der sad på magten under Saddam Hussein. Det var jo den terrorisme, der blev stoppet, da Saddam Hussein blev stoppet. Jeg ved, at hr. Villy Søvndal er meget glad for begrebet statsterrorisme. Det var jo nok det rigtige ord at bruge på Saddam Husseins regime, og det er det, de ønsker genoprettet, de sunniekstremistiske grupper.

Sunniekstremistiske terrorgrupper, herunder udenlandske ekstremister, står bag en del af angrebene. Det står der i punkt 3. Skal udenlandske ekstremister have lov til at forhindre irakerne i at få irakiseret deres land? Nej, selvfølgelig ikke.

De sunniekstremistiske terrorgrupper, står der endvidere i punkt 3, betragter koalitionen som vantro og medlemmerne af overgangsregeringen som forræderiske muslimer. Skal vi prisgive disse af terroristerne betragtet såkaldte forræderiske muslimer til terroristernes lov, som vi har fået beskrevet hvordan var i Falluja med disse slagtehusé, som er fundet? Er det der, man skal se dem? Jamen det er jo der, de vil bringe dem hen, hvis de får magt til det.

Hr. Ulrik Kragh har jo læst op fra Information i dag, hvordan forholdene er i Falluja, også for kvinderne.

Så vil jeg godt til hr. Villy Søvndals oplysning yderligere gøre opmærksom på punkt 9, hvor der står: Den nye overgangsregering vil dog blive udfordret af især de sunnitiske nationalistiske grupper frem mod næste valg. Ja, det har vi alle sammen forudset, for vi vidste, de ville forhindre valget.

Så siger FE: Valget til januar 2005 er derfor kun én blandt en række forudsætninger for en forbedring af sikkerhedssituationen. Det er jeg fuldstændig enig i, og jeg er enig med hr. Jeppe Kofod, som har sagt det offentligt; det samme har jeg også sagt, det er vi enige om. Der er ikke kun den militære løsning, der er også den humanitære løsning, der er genopbygning, der er menneskerettighederne, der er demokratiudvikling, for ellers får man ikke løst det. Det er den hverdag, der skal blive bedre i morgen, end den var i dag.

Jeg kan i øvrigt også sige fra den samme meningsmåling, som jeg har nævnt, at 47 pct. af irakerne fandt, at deres liv var bedre nu, end det var under Saddam Hussein; 31 pct. mente, det